

□□□□CKKP :: Večer 8.12. s Josefem Psohlavcem□□□□□

□Na dnešní večer mezi nás opět po nějakém čase zavítal [Josef Psohlavec](#) .
[Kameraman, střiháč a režisér.](#)

Z amatéra "staré školy, pamatujícího všechny ty celuloidové superosmičky z minulého století ", je dnes tvůrce na profesionální noze.

A večer patřil především jeho bijákům cestopisným.

(fotky jsou na str. - http://pavelckkp.rajce.idnes.cz/Vecer_Josefa_Psohlavce/)

Jeho tvůrčí dráha, jak jsme se mohli přesvědčit na ukázce raných dílek, trvá více jak neuvěřitelných třicet let. Za tu dobu vznikla dílka "čistě pro radost", filmy bodující na amatérských soutěžích, a přes stovku cestopisných titulů pro cestovní kanceláře i televizi. Nemluvě o svatbách, reklamních šotech, videoklipech a dalších pracích, které filmařina obnáší.

S JAKUBEM NA RYBÁCH je mnohadílný a úspěšný seriál o expedicích vrcholového sportovního rybáře Jakuba Vágnera. Měli jsme již příležitost pobesedovat s Jiřím Středou. J.Psohlavec jako další kameraman těchto expedicí nám opět přinesl na ukázkou špičkové a exotické záběry. Mohli jsme porovnat, ocenit a hlavně pokochat se. Tentokrát šlo o tygří rybu v Kongu. A samozřejmě došlo i na "veselé historky z natáčení", jako je malárie či porouchaný lodní motor.

MALTA, cestopis na zakázku televize, natočený ve čtyřech dnech, a zpracovaný v šibeničním termínu, byl pro mě osobně velmi inspirativním. Nízké náklady a časové omezení známe na svých cestách s kamerou všichni, jen ty výsledky nedosahují těch profi kvalit ...

HH snímek z dřevních amatérských dob (r. 1980 ?) na starý poctivý poškrábaný a věkem sešlý celuloid uvrhl část publika do nostalgie, jaké že to byly časy v relativně nedávné době člověka, ale v době prehistorické z hlediska techniky.

Co zůstalo a zůstává, je poctivý přístup ve snímání záběrů, a promyšlená dramaturgická stavba díla.

O tom a spoustě dalších věcí proudila čilá debata, z níž mi utkvělo zejména téma současného módního permanentního pohybu kamery. Jistě, pohyb upoutá oko diváka vždy spolehlivěji nežli statický záběr, jenže pozornost člověka prostě fyziologicky nelze udržet věčně ani nekonečnými švenky, nájezdy a tolik módními (protože čím dál snáze dostupnými) nadhledy a ptačími pohledy. Myslím, že i z tohoto dilematu "konzervativní oživlé fotografie" versus "totálně akčních záběrů" vede zlatá střední cesta od každého trochu, a hlavně přiměřeně.

Dalším velkým námětem byla a je délka záběru. Jistě, v dnešní hektické době zrychluje vše, včetně televizního a filmového vysílání. Do každé minuty se dá vždycky nahustit ještě jeden záběr, a ještě další ... Překvapilo mě, že průměrná délka záběru se i v hodinových dokumentech pohybuje někde okolo 2.5 vteřiny. U pěti-deseti minutového pořadu budiž, ale je-li těch záběrů za sebou 1 500 (půldruha tisíce !), kolik jich dokáže divák zaregistrovat , vstřebat a třeba si i pamatovat ?

Asi pak dochází k dost povrchnímu ne/vnímání, ale to je jistě otázka jiné, další a nekončící diskuze.

Děkujeme za vydařený večer a těšíme se zase někdy příště.

PV.